

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010276
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614010276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. marca 2016 v Žiline, o odvolaní prokurátora a obžalovaného V. M. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/64/2014 zo dňa 22.9.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/64/2014 zo dňa 22.9.2015 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine

obžalovaného V. M., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom
N.. A. B. č. XXXX/XX, R. V.

o d s u d z u j e :

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. j), k) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. M. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný V. M. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spáchaným v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za toto konanie mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. M. i prokurátor, a to bezprostredne po jeho vyhlásení.

Obžalovaný podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 13.11.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Odvolanie podal proti výroku o treste. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že s rozhodnutím

prvostupňového súdu sa nemôže stotožniť, pretože nedostatočne vyhodnotil okolnosti prípadu, najmä skutočnosť, že konania sa dopustil v štádiu prípravy trestnej činnosti. Napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, považoval za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že plne nesie zodpovednosť za poskytnutie náčrtu umiestnenia vchodov a východov budovy McDonaldu v Liptovskom Mikuláši, nemôže však niesť zodpovednosť za to, že ostatní obžalovaní v inej trestnej veci boli odsúdení za obzvlášť závažný zločin vraždy. Bol apriori proti tomu, aby sa použilo násilie a aj preto trval na tom, aby v prípade prepadnutia tohto objektu bol zviazaný, aby sa nemusel aktívne podieľať na násilí voči svojim spolupracovníkom. Súd v predmetnej veci odobril tvrdenia ostatných spolupáchateľov, ktorí vypovedali v inej trestnej veci v jeho neprospech, a to len z toho dôvodu, že oni boli vo väzbe, a on nie. Ich tvrdenia sú však tvrdeniami obvinených, ktorí sa bránia spôsobom akým im umožňuje zákon. Môžu teda použiť všetko na svoju obhajobu, všetko, čo by ich vinu zoslabovalo alebo vyvracalo. Podľa odvolateľa bol mu uložený neprímeraný trest a v tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ale aj Krajského súdu v Žiline, kde za dokonaný zločin lúpeže a za použitia zbrane, boli obžalovaným uložené podmienkové tresty s probačným dohľadom za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu. Tým, že jemu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za prípravu k trestnému činu, u verejnosti v okrese Liptovský Mikuláš takto uložený trest vôbec nedosiahol generálnu prevenciu. Práve naopak, takýmto postupom došlo len k spochybňovaniu rozhodnutia súdu, keď v jednej veci pri dokonanom zločine lúpeže za použitia zbrane a násilnom odňatí finančných prostriedkov poškodenej boli uložené podmienkové tresty a v jeho prípade, keď jeho konanie dosiahlo len hranicu prípravy, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienkovo. Tým došlo aj k spochybneniu individuálnej prevencie. Na doloženie pravdivosti svojho tvrdenia odvolateľ pripojil k odvolaniu fotokópiu rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/105/2015 zo dňa 13.10.2015 s tým, že poukázal na odôvodnenie tohto rozsudku. V ďalšej časti odvolania obžalovaný citoval ustanovenia Trestného zákona, ktoré sa vzťahujú k výroku o treste. Uviedol, že v jeho prípade prvostupňový súd postupoval v rozpore s týmito ustanoveniami. Poukázal na tú skutočnosť, že doposiaľ súdne trestaný nebol, je študentom vysokej školy, kde v súčasnosti úspešne pokračuje po ukončení prvého ročníka. V čase spáchania trestného činu, teda v mesiaci november 2013 mal 19 rokov, teda bol vo veku blízkom veku mladistvého. Podľa jeho názoru v danom prípade súd nedostatočne vyhodnotil všetky skutočnosti v súvislosti s ukladaním druhu a výmery trestu. Taktiež nezohľadnil jeho osobnostné pomery, najmä tú skutočnosť, že uložením nepodmienkového trestu by mu bol v podstate znemožnený jeho ďalší osobnostný a vzdelanostný rast, a tiež by mu nebola daná možnosť preukázať nielen sebe, ale predovšetkým ostatným priateľom, rodičom a širšiemu okoliu, že išlo v jeho konaní o skrat, o mladícku nerozvážnosť, neuvedomujúci si možné dôsledky svojho konania. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že mu uloží podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon mu podmienkovo odloží na skúšobnú dobu a uloží mu povinnosť podrobiť sa probačnému a mediačnému dohľadu.

Prokurátor podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 10.11.2015 odvolanie, podané v neprospech obžalovaného, písomne odôvodnil. Uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, ktorá sa týka mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. je nepreskúmateľné. Z odseku 5 na strane 3 rozsudku nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by súd viedli k mimoriadnemu zníženiu trestu. Súd len konštatoval, resp. citoval zákonnú úpravu o tom, že použitie zákonnej sadzby by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd vôbec nerozvedol právne úvahy, ktoré ho viedli k tomuto záveru. Odvolateľ ďalej uviedol, že dôvody, ktoré prvostupňový súd rozvádza a pre ktoré nevyhovel návrhu obžalovaného, aby dostal len podmienkový trest odňatia slobody absolútne vylučujú použitie § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Súd teda správne vyhodnotil závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, ale nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. V danom prípade sa jedná o mimoriadne závažnú trestnú činnosť. Podľa prokurátora sa jedná o učebnicový príklad, kedy spolupáchatelia si úplne do detailov chladnokrvne naplánovali trestnú činnosť, pričom túto trestnú činnosť aj presne zorganizovali. Takýto skutok ako sa stal, v obvode pôsobnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš, nebol doposiaľ nikdy zaznamenaný a svojou závažnosťou vysoko prevyšuje štandardné lúpeže spáchané so zbraňou. Obžalovaný pri plánovaní a zorganizovaní tejto trestnej činnosti zohral rozhodujúcu úlohu. Odvolateľ ďalej namietal tú skutočnosť, že súd pri ukladaní trestu prehliadol, že obžalovaný sa dopustil dvoch príťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. j) Tr. zák., a to, že zvedol na spáchanie trestného činu mladistvého W. a V., a ďalšiu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. k) Tr. zák., že spáchal trestný čin ako organizátor (inicioval dohodu a vypracoval plán). Obžalovaný V. M. síce nebol stíhaný a odsúdený za

úkladnú vraždu taxikára ako to bolo v prípade P. W., P. V. a Y. F., avšak z morálneho hľadiska sa nemôže vyvinúť zo zodpovednosti za tento skutok, aj keď ho nespáchal, pretože je zjavné, že keby nebolo lúpeže, resp. prípravy lúpeže, na ktorú nahovoril ostatných spoluobžalovaných, nedošlo by ani k vražde. Navyše, obžalovaný mal vedomosť o tom, že spoluobžalovaní chcú zabezpečiť motorové vozidlo na vykonanie lúpeže aj takýmto spôsobom. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a aby obžalovanému bol uložený trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný V. M.. Prostredníctvom obhajcu namietal tvrdenia prokurátora uvedené v podanom odvolaní. Poukázal najmä na tú skutočnosť, že v trestnom konaní a najmä v rozhodnutí súdu ako jediného orgánu, ktorý rozhoduje o vine a treste nemôže existovať slovo keby. Súd sa musí pri rozhodovaní striktnie držať dôkazov, ktoré boli v konaní zhromaždené, za ktoré je obžalovaný stíhaný. Je nelogické, aby obžalovaný znášal zavinenie za to, čo by sa s najväčšou pravdepodobnosťou dialo v prevádzke McDonaldu v prípade, že by ostatní spoluobžalovaní „dorazili“ na miesto, a použili zbraň. Nemôže niesť predsa zodpovednosť aj za to, čo sa nestalo. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo postupom podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie určené krajským súdom neustanovil. Podaním zo dňa 4.3.2016 žiadal, aby krajský súd o jeho odvolaní, a o odvolaní prokurátora vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí intervenujúci prokurátor trval na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného v súlade s písomnými dôvodmi odvolania navrhol, aby obžalovanému bol uložený trest na slobode, a takto mu bola daná príležitosť ako mladému človeku. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného prokurátorom i obžalovaným, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora i obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak iba odvolanie prokurátora je dôvodné.

Z obsahu predloženej veci, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 22.9.2015 je zistiteľné, že obžalovaný V. M. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach i podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie o priznaní viny ku skutku právne kvalifikovanom ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Týmto prejavom sa obžalovaný vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní. Zároveň týmto vyhlásením prejavil súhlas, aby mu súd uložil trest bez dokazovania viny. Správny, a zákonu zodpovedajúci bol postup súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný a tiež rozhodnutie, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny. Keďže na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Krajský súd však bol povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu, ktorý súvisel s prijatím vyhlásenia obžalovaného V. M., a tiež bol povinný preskúmať, či zistený skutok bol správne právne posúdený.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci konštatuje, že konanie obžalovaného V. M. popísané vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu zodpovedá právnej kvalifikácii zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. (§ 138 písm. a/ Tr. zák.) spáchaný v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol odvolateľmi napadnutý, krajský súd po jeho preskúmaní zistil, že trest odňatia slobody tak, ako bol obžalovanému V. M. uložený rozsudkom súdu prvého stupňa, je nesprávny a uložený v takej výmere, ktorú zákon nepripúšťa. Prvostupňový súd nesprávne použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený je príliš mierny,

je v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák., vrátane aplikovaných poľahčujúcich okolností, bez prihliadnutia na existenciu priťažujúcich okolností.

Navyše, odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné prvostupňový súd upozorniť, že aj pre výrok o treste platí ustanovenie § 168 Tr. por., podľa ktorého konajúci súd zjavne nepostupoval. I podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, ktorá sa dotýka mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., nepreskúmateľné. Z odôvodnenia výroku o treste musia byť zrejmé i právne úvahy, ktorými sa prvostupňový súd spravoval, musia byť vyhodnotené všetky rozhodujúce okolnosti, ktoré určujú závažnosť konania páchatel'a alebo, ktoré sa týkajú jeho pomerov. Absenciu uvedeného správne v odvolaní vytýka i prokurátor, a s jeho odvolacími výhradami sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s odvolacou výhradou prokurátora, pokiaľ namietal postup prvostupňového súdu pri posudzovaní existencie priťažujúcich okolností. Existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a tiež podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, prvostupňový súd určil správne. Naproti tomu konajúci súd pochybil, keď neprihliadal na existenciu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. j) a k) Tr. zák. Obžalovaný V. M. zviadol na spáchanie trestného činu mladistvých P. W. a P. V.. Naviac, pri plánovaní trestnej činnosti vystupoval ako organizátor. Obžalovaný bol iniciátorom trestného činu. Vyhotovil plán na jeho spáchanie, a istým spôsobom vyhľadal a zabezpečil osoby, ktorým následne na spáchanie trestného činu vydal konkrétne pokyny a priebežne zisťoval ich splnenie. Všetky tieto skutočnosti bolo potrebné pri osobe obžalovaného V. M. vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. k) Tr. zák.

Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov, ktoré sú uvedené v § 34 Tr. zák. Podľa odseku 5 písm. c) citovaného právneho ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd pri príprave na zločin prihliadne aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, prihliadne i na dôvody a okolnosti, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Uvedené definuje zásadu individualizácie, na základe ktorej musí súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadnúť na konkrétne okolnosti trestného činu. Okrem zohľadnenia existencie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobných pomerov páchatel'a a možnosti jeho sociálnej reintegrácie, musí súd rovnako diferencovať pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery prípady, keď trestný čin nebol dokonaný.

Nepochybné a nesporné je, že obžalovaný V. M. sa konaním popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spáchaným v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. Treba uviesť, že príprava na zločin je prvým relevantným štádiom trestnej činnosti, je to prvotná myšlienka alebo prejav úmyslu spáchať trestný čin. Prípravou je také úmyselné konanie, ktoré vytvára podmienky na uskutočnenie trestného činu. Aby bola príprava trestná, musí ísť o zločin. Správne prokurátor v odvolaní poukázal na tú skutočnosť, že v predloženej veci si spolupáchatelia úplne do detailov chladnokrvne naplánovali trestnú činnosť a odvolací súd dopĺňa, že išlo o sofistikovanú prípravu, teda premyslenú a prepracovanú, ktorá sa vyznačovala určitou kvalitou. Obžalovaný spolu s ostatnými sa opakovane stretli, aby pri týchto stretnutiach spresnili detaily plánu prepadnutia so zbraňou s cieľom zmocnenia sa celodennej tržby v rozhodnom čase a na rozhodnom mieste. Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré nedošlo k dokonaniu trestného činu, obžalovaný V. M. neurobil nič pre to, aby nedošlo k dokonaniu trestného činu a i podľa názoru odvolacieho súdu musel byť uzrozumený s tým, že ostatní spolupáchatelia sa vozidla, ktoré potrebovali k úteku, zmocnia násilným spôsobom. Práve povaha a závažnosť prípravy na zločin v predloženej veci vylučovali použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Krajský súd uzatvára, že vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného a tiež vzhľadom na okolnosti, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, postup podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, je neprípustný.

Zákonom určené rozpätie trestnej sadzby pri trestnom čine lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. je od 7 rokov až 12 rokov. Pri úvahách aký trest by spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok a pohnútku a tiež osobu, jeho pomery a možnosti nápravy, poľahčujúce i priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí

byť úmerný k jeho spáchaniu. Obžalovaný doposiaľ viedol riadny život. V odpise registra trestov nemá žiaden záznam. Zo správy z miesta bydliska obžalovaného je zistiteľné, že doposiaľ nebolo proti nemu vedené žiadne priestupkové konanie. Je študentom vysokej školy.

Pri aplikácii všeobecných zásad ukladania trestov na konkrétnu trestnú vec musia byť spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatela zhodnotené aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu a vždy musia byť zohľadnené i momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním posudzovanej trestnej činnosti.

Pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu napravil odvolací súd na podklade odvolania podaného prokurátorom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov považuje krajský súd za spravodlivý a zákonný. Pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do najmiernejšieho ústavu s minimálnym stupňom stráženia bolo rozhodujúce, že nebol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolacie výhrady obžalovaného, prednesené obhajcom, považoval krajský súd za neakceptovateľné. Tvrdenie, že mu bol prvostupňovým súdom uložený neprimeraný trest, vzhľadom na to, že jeho konanie dosiahlo len hranicu prípravy, treba vyhodnotiť ako nedôvodné najmä s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého príprava na zločin je trestná podľa trestnej sadzby ustanovenej za zločin, ku ktorému smerovala. Ak v tejto súvislosti obžalovaný poukázal na iné rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, obžalovanému treba pripomenúť, že senát krajského súdu konajúci v predloženej veci nie je týmito rozhodnutiami viazaný. Odvolací súd tak ako v predchádzajúcom zdôrazňuje, že v konaní obžalovaného dominovala premyslenosť a dôslednosť. V žiadnom prípade v jeho konaní nešlo o skrat alebo mladícku nerozvážnosť, na ktoré obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukázal, a ktorými svoje konanie ospravedlňoval. Obžalovaný V. M. v odvolaní neuviedol žiadne také výhrady a skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Keďže odvolanie obžalovaného V. M. bolo nedôvodné, krajský súd toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.